

## سوره مؤمن (غافر) (۴۰)

مکی و شامل هشتاد و پنج آیه  
به نام خداوند بخشنده مهربان

حم. (۱)

نزول قرآن از طرف خداوند نیرومند و داناست. (۲)

که آمرزنده گناه و توبه‌پذیر و مجازاتش شدید و صاحب نعمت است. **معبودی غیر از او نیست.**  
همه پیش او برمی‌گردند. (۳)

**فقط افراد بی‌ایمان درباره آیات خدا بگومگو و مخالفت می‌کنند.** آمد و رفت آن‌ها در شهرها تو  
را فریب ندهد. (۴)

پیش از آن‌ها، قوم نوح و دستجات بعد از آن‌ها، هم پیغمبران را به دروغ‌گویی متهم کردند و هر  
دسته‌ای تصمیم گرفت که پیغمبرشان را دستگیر کند، و با حرف‌های باطل به بحث و بگومگو  
پرداختند تا به این وسیله حق را پایمال کنند. بنابراین آنان را دچار عذاب کردم. مجازات من  
چطور بود؟ (۵)

به این ترتیب سخن خداوندت درباره افراد بی‌ایمان ثابت شد که آن‌ها اهل آتش جهنم هستند. (۶)  
حاملان عرش و آن‌هایی که اطراف عرش هستند با ستایش، خداوندشان را بزرگ می‌شمارند، و  
به خدا ایمان دارند و برای افراد باایمان طلب آمرزش می‌کنند، و می‌گویند: خداوندا، دامنه رحمت  
و علم تو همه‌چیز را فرا گرفته، پس کسانی را که توبه کردند و از راه تو پیروی کردند بیامرز و  
آن‌ها را از عذاب آتش جهنم حفظ فرما. (۷)

خداوندا، آن‌ها را به بهشت‌های جاویدی که به آن‌ها و پدران و همسران و فرزندان درستکارشان  
و عده داده‌ای، وارد کن، چون تو توانا و حکیم هستی. (۸)  
و آن‌ها را از بدی‌ها حفظ کن. کسی را که در آن روز از بدی‌ها حفظ کنی، به او لطف کرده‌ای،  
و این موفقیت بزرگی است. (۹)

به افراد بی‌ایمان با صدای بلند گفته می‌شود که نفرت خدا از شما بیشتر از نفرتی است که از هم  
دارید، چون که دعوت شدید که ایمان بیاورید ولی قبول نکردید. (۱۰)

افراد بی‌ایمان می‌گویند: خداوندا، دوبار جان ما را گرفتی و دوبار ما را زنده کردی، به گناهان  
خود اعتراف کردیم. آیا راهی برای بیرون رفتن از این عذاب وجود دارد؟ (۱۱)

این عذاب به خاطر این است که وقتی فقط خدا خوانده می‌شد قبول نمی‌کردید، و اگر شریکی برای  
او ساخته می‌شد ایمان می‌آوردید. حکم در اختیار خدای بلندمرتبه بزرگ است. (۱۲)

اوست که آیاتش را به شما نشان می‌دهد، و روزی شما را از آسمان نازل می‌کند. فقط کسی که  
توبه کند متوجه این حقیقت می‌شود. (۱۳)

بنابراین خدا را بخوانید و دین را برای او خالص کنید (غیر خدا را نخوانید)، هر چند که افراد  
بی‌ایمان خوششان نیاید. (۱۴)

خدای بالابرنده درجات و صاحب عرش، روح را به فرمان خود بر هر کس از بندگانش که  
بخواهد می‌فرستد تا مردم را از روز قیامت بترساند. (۱۵)

روزی که همه آن‌ها بیرون می‌آیند، چیزی از آن‌ها بر خدا مخفی نیست. امروز فرمانفرمایی مال کیست؟ فرمانفرمایی امروز مال خدای یکتای قهار است. (۱۶)

امروز جزای هر کس بطور کامل مطابق کارهایی که کرده است داده می‌شود. امروز ظلمی وجود ندارد، چون حسابرسی خدا سریع است. (۱۷)

آن‌ها را از روز قیامت بترسان. روزی که دل‌ها به گلوها می‌رسد و افراد جلوی ناراحتی خود را می‌گیرند، و کسانی که ظلم می‌کنند دوست و شفيعی که از حرفش اطاعت شود، نخواهند داشت. (۱۸)

خدا نگاه‌های زیرچشمی آن‌ها و چیزهایی را که در دلشان مخفی کرده‌اند می‌داند. (۱۹)

خدا به حق قضاوت و حکم می‌کند، و کسانی که آن‌ها را غیر از خدا به کمک می‌خوانند، نره‌ای قضاوت و حکم نمی‌کنند، چون خدا شنونده و بینا است. (۲۰)

آیا در زمین نگشتند تا ببینند عاقبت کسانی که قبل از آن‌ها بودند چه بود؟ آن‌ها قدرتش و آثارشان در زمین بیشتر از این‌ها بود. خدا آن‌ها را به‌خاطر گناهانشان دچار عذاب کرد، و کسی که آن‌ها را از عذاب حفظ کند وجود نداشت. (۲۱)

این‌کار به‌خاطر این بود که پیغمبرانشان دلایل روشن برای آن‌ها می‌آوردند، ولی آن‌ها منکر آن می‌شدند، در نتیجه خدا آن‌ها را دچار عذاب کرد، چون خدا قوی و مجازاتش شدید است. (۲۲)

موسی را با آیاتمان و معجزاتمان پیش فرعون و هامان و قارون فرستادیم، ولی گفتند: موسی جادوگر دروغگویی است. (۲۳ و ۲۴)

چون موسی حق را از طرف ما برای آن‌ها آورد، گفتند: پسران افرادی را که با موسی به خدا ایمان آورده‌اند بکشید، و زنانشان را زنده بگذارید. در صورتی که نقشه افراد بی‌ایمان غلط بود. (۲۵)

فرعون گفت: بگذارید من موسی را بکشم و او خداوندش را به کمک بخواند. من می‌ترسم دین شما را عوض کند یا در زمین فساد بپوشاند. (۲۶)

موسی گفت: من از هر متکبری که به روز حساب ایمان ندارد، به خداوند خودم و خداوند شما پناه می‌برم. (۲۷)

مرد مؤمنی از خاندان فرعون که ایمانش را مخفی می‌کرد گفت: آیا می‌خواهید مردی را بکشید که می‌گوید (فقط) خداست که صاحب‌اختیار من است و دلایل روشنی از خداوندتان برای شما آورده؟ اگر دروغگو باشد، دروغگویی او بر ضرر خودش می‌باشد و اگر راست بگوید، بعضی از عذاب‌هایی که به شما وعده می‌دهد به شما می‌رسد. خدا کسی را که متجاوز و دروغگو باشد هدایت نمی‌کند. (۲۸)

ای قوم من، امروز حکومت مال شما است و در زمین قدرت دارید، اما اگر عذاب خدا سراغ ما آمد چه کسی ما را کمک می‌کند؟ فرعون گفت: چیزی غیر از آنچه (به صلاح شما) می‌بینم نمی‌گویم، و شما را فقط به راه صحیح راهنمایی می‌کنم. (۲۹)

آن کس که ایمان آورده بود گفت: ای قوم من، من بر شما از روزی مثل روز دستجات (قبل از شما) می‌ترسم. (۳۰)

مثل بلایی که به قوم نوح و عاد و ثمود و کسانی که بعد از آن‌ها بودند رسید، حال آن‌که خدا ظلمی را برای بندگانش نمی‌خواهد. (۳۱)

ای قوم من، من از روزی که افراد از یکدیگر کمک می‌خواهند بر شما می‌ترسم. (۳۲)  
روزی که پشت کرده و فرار می‌کنید، و کسی که شما را از عذاب خدا حفظ کند نخواهید داشت.  
کسی را که خدا گمراه کند، هدایت‌کننده‌ای برای او وجود ندارد. (۳۳)  
قبلاً یوسف دلایل روشن برای شما آورد و شما دائماً از آنچه آورده بود در شك بودید، تا وقتی که  
از دنیا رفت، گفتید: خدا بعد از او هرگز رسولی نخواهد فرستاد. خدا کسی را که متجاوز و شکاک  
است این‌طور گمراه می‌کند. (۳۴)

شکاکانی که درباره آیات خدا بدون دلیلی که برای آن‌ها آمده باشد بگویم می‌کنند. این  
بگویم‌ها پیش خدا و افراد باایمان دشمنی بزرگی است. خدا بر قلب هر متکبر زورگویی  
این‌طور مهر می‌نهد. (۳۵)

فرعون گفت: ای هامان، برای من کاخ بلندی بساز شاید من به راه‌های آسمان‌ها برسم تا به معبود  
موسی پی ببرم. من فکر می‌کنم موسی دروغگو است. کار بد فرعون را این‌طوری در نظر  
خودش جلوه دادیم و از راه راست باز ماند. نقشه فرعون بی‌نتیجه بود. (۳۶ و ۳۷)  
فردی که ایمان داشت گفت: ای قوم من، از من پیروی کنید تا شما را به راه صحیح هدایت کنم. (۳۸)

ای قوم من، این زندگی دنیا فقط وسیله بهره‌بردن است، در صورتی که آخرت خانه اقامت است. (۳۹)

کسی که کار بدی بکند فقط به اندازه آن مجازات می‌شود، و هر مرد یا زنی که کار درست بکند و  
ایمان داشته باشد وارد بهشت می‌شود و بدون حساب بهره‌مند می‌شود. (۴۰)  
ای قوم من، شما را چه شده که من شما را به نجات دعوت می‌کنم، و شما مرا به آتش جهنم  
دعوت می‌کنید؟ (۴۱)

مرا دعوت می‌کنید که منکر خدا شوم و چیزی را که نمی‌شناسم شریک خدا بسازم، و من شما را  
به سوی خداوند مقتدر و آمرزنده دعوت می‌کنم. (۴۲)

چیزی که مرا به پرستش آن دعوت می‌کنید هیچ دعوتی در دنیا و آخرت ندارد، در صورتی که  
بازگشت ما پیش خداست، و کسانی که اسراف (زیاده‌روی) می‌کنند اهل آتش جهنم هستند. (۴۳)  
آنچه را به شما می‌گویم به یاد خواهید آورد، من کارم را به خدا می‌سپارم، چون خدا به بندگانش  
بصیرت دارد (بندگانش را می‌شناسد). (۴۴)

خدا او را از شر نقشه بدی که برای او می‌کشیدند حفظ کرد، و آل فرعون دچار عذاب بدی شدند. (۴۵)

آتش جهنم صبح و شب به آن‌ها عرضه می‌شود، و روزی که قیامت برپا شود گفته می‌شود که آل  
فرعون را وارد شدیدترین عذاب‌ها کنید. (۴۶)

وقتی در آتش جهنم با هم بگویم می‌کنند، افراد ضعیف به کسانی که تکبر داشتند می‌گویند: ما  
پیرو شما بودیم، آیا قسمتی از آتش جهنم را از ما برمی‌گردانید؟ (۴۷)

کسانی که در دنیا تکبر داشتند می‌گویند: ما همگی در آتش جهنم هستیم، چون خدا بین بندگانش  
حکم کرده است. (۴۸)

کسانی که در آتش جهنم هستند به نگهبانان جهنم می‌گویند: خداوندتان را بخوانید تا یک روز از  
عذاب ما کم کند. (۴۹)

نگهبانان جهنم می‌گویند: آیا پیغمبران شما دلایل روشن برای شما نیاوردند؟ می‌گویند: چرا. نگهبانان می‌گویند: حالا دعا کنید. و دعای افراد بی‌ایمان بی‌نتیجه است. (۵۰)  
ما پیغمبرانمان و افراد باایمان را در زندگی دنیا و در روزی که شاهدها برای شهادت برمی‌خیزند یاری می‌کنیم. (۵۱)

روزی که معذرت‌خواهی کسانی که ظلم می‌کنند فایده‌ای برای آن‌ها ندارد. آن‌ها از رحمت خدا دورند و منزل بدی دارند. (۵۲)

تورات را به موسی دادیم و بنی‌اسرائیل را میراث‌دار تورات ساختیم. (۵۳)  
توراتی که برای افراد عاقل هدایت و تذکر است. (۵۴)

صبر داشته باش، چون وعده خدا درست است و برای گناهت طلب آمرزش کن و شب و صبح با ستایش، خداوندت را به بزرگی یاد کن. (۵۵)

افرادی که بدون این‌که دلیلی برای آن‌ها آمده باشد درباره آیات خدا بگو مگو می‌کنند، در سینه آن‌ها فقط تکبری است که به آن نمی‌رسند. پس به خدا پناه ببر، چون او شنوا و بینا است. (۵۶)  
مسلماً خلقت آسمان‌ها و زمین بزرگتر از خلقت مردم است، ولی بیشتر مردم نمی‌دانند. (۵۷)  
کورها با افراد بینا، و افراد باایمانی که کار درست می‌کنند با بدکاران مساوی نیستند. عده کمی متوجه می‌شوند. (۵۸)

قیامت آمدنی است و شکی در آن نیست، ولی بیشتر مردم باور نمی‌کنند. (۵۹)  
و خداوند شما گفت: مرا بخوانید تا دعای شما را اجابت کنم. اشخاصی که خود را بزرگتر از این می‌پندارند که بندگی مرا بکنند (تسلیم دستورهای من باشند) با خواری وارد جهنم می‌شوند. (۶۰)

خداست که شب را قرار داد تا در آن استراحت کنید و روز را روشن ساخت، چون خدا به بندگانش لطف دارد، ولی بیشتر مردم سپاسگزاری نمی‌کنند. (۶۱)

این خداست که صاحب‌اختیار شماس است و آفریننده هر چیزی است. معبودی (کسی که در مقابل او احساس یا ابراز کوچکی کنید و از دستورهایش بدون چون و چرا پیروی کنید) غیر از او وجود ندارد. چگونه منحرف می‌شوید؟ (۶۲)

افرادی که منکر آیات خدا می‌شوند، این‌طور منحرف می‌شوند. (۶۳)  
خداست که زمین را قرارگاه شما ساخت، و آسمان را ساختمانی گرداند، و شما را صورت‌بندی کرد و نقش شما را زیبا ساخت، و خوردنی‌های پاک را روزی شما ساخت. این خداست که صاحب‌اختیار شماس است، صاحب‌اختیار همه مردم جهان که منزه و والا است. (۶۴)  
او زنده است. معبودی غیر از او وجود ندارد. پس او را بخوانید و دین را برای او خالص کنید (غیر خدا را نخوانید). ستایش فقط اختصاص به خدا دارد که صاحب‌اختیار جهانیان (کلیه افراد بشر) است. (۶۵)

بگو: من از بندگی کسانی که غیر از خدا می‌خوانید نهی شده‌ام، چون دلیل‌های روشنی از خداوندم برای من آمده و امر شده‌ام که تسلیم (خداوند) صاحب‌اختیار همه مردم جهان باشم. (۶۶)  
اوست که شما را از خاک و بعد از نطفه و بعد از خون بسته آفرید و بعد شما را به صورت طفلی از شکم مادر خارج کرد، تا به حد قدرت خود برسید و پیر شوید. عده‌ای از شما قبل از رسیدن به پیری می‌میرند و بعضی از شما به مدتی که برایتان معین شده می‌رسید. شاید عقلمان را به کار

برید. (۶۷)

اوست که زنده می‌کند و می‌میراند و وقتی کاری را اراده کند، فقط می‌گوید: بشو. آن وقت همان‌طور می‌شود. (۶۸)

آیا اشخاصی را که درباره آیات خدا بگویم می‌کنند ندیدی که به کجا برده می‌شوند؟ (۶۹)  
افرادی که منکر کتاب و چیزهایی که پیغمبرانمان را برای آن فرستاده‌ایم می‌شوند، در آینده خواهند دانست. (۷۰)

آن وقتی که غل‌ها و زنجیرها در گردنشان است و آن‌ها را روی زمین می‌کشند. (۷۱)  
به میان آب جوش کشیده می‌شوند و بعد در آتش جهنم گداخته می‌شوند. (۷۲)  
آن وقت به آن‌ها گفته می‌شود: چیزهایی که غیر از خدا شریک خدا می‌ساختید، کجا هستند؟ (۷۳)  
می‌گویند: آن‌ها را گم کردیم، اصلاً ما قبلاً چیزی را به کمک نمی‌خواندیم. خدا افراد بی‌ایمان را به این ترتیب گمراه می‌کند. (۷۴)  
این کار به‌خاطر این است که به ناحق در زمین سرمستی می‌کردید، و به‌خاطر این است که به خود می‌نازیدید. (۷۵)

از درهای جهنم وارد شوید. همیشه در آن می‌مانید. جای افراد متکبر بد جایی است. (۷۶)  
صبر داشته باش، وعده خدا درست است. ما بعضی از عذاب‌هایی را که به آن‌ها وعده داده‌ایم به تو نشان می‌دهیم، یا جان تو را می‌گیریم و آن‌ها را پیش ما برمی‌گردانند. (۷۷)  
قبل از تو پیغمبرانی از خودشان فرستادیم. حکایت بعضی از آن‌ها را به تو گفتیم و حکایت بعضی را به تو نگفتیم. هیچ پیغمبری نمی‌توانست بدون اجازه خدا معجزه‌ای بیاورد. وقتی امر خدا صادر شد، به حق درباره آن‌ها قضاوت می‌شود. آن وقت است که یاوه‌گویان ضرر می‌کنند. (۷۸)  
خواست که چهارپایان را برای شما بوجود آورده که سوار بعضی از آن‌ها بشوید، و از گوشت و شیر بعضی از آن‌ها بخورید. (۷۹)  
منفعت‌های دیگری هم برای شما دارند، و برای این‌که به نیازی که در دل دارید برسید، شما روی آن‌ها و روی کشتی سوار و برده می‌شوید. (۸۰)

خدا آیاتش را به شما نشان می‌دهد. منکر کدامیک از آیات خدا می‌شوید؟ (۸۱)  
آیا در زمین گردش نکرده‌اند تا نگاه کنند که عاقبت کار کسانی که قبل از آن‌ها بودند چه بود؟  
تعداد و قدرت و آثار آن‌ها در زمین بیشتر از این‌ها بود. کارهایی که می‌کردند فایده‌ای برای آن‌ها نداشت. (۸۲)

چون پیغمبرانمان دلیل‌های روشن برایشان آوردند، آن‌ها به علم و دانشی که داشتند دل‌خوش بودند، تا عذابی که مسخره‌اش می‌کردند آن‌ها را فرا گرفت. (۸۳)  
وقتی عذاب ما را ببینند، خواهند گفت که ما به خدای یکتا ایمان آوردیم و چیزهایی را که شریک او می‌ساختیم قبول نداریم. (۸۴)

وقتی عذاب ما را ببینند، دیگر ایمان آوردنشان فایده‌ای برای آن‌ها نخواهد داشت. این روش خداست که در بین بندگان اجرا شده. آنجاست که افراد بی‌ایمان متوجه می‌شوند که ضرر کرده‌اند. (۸۵)